II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 470/2014

av den 13 maj 2014

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av solfångarglas med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ([1]), särskilt artiklarna 9.4 och 14.1, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Provisoriska åtgärder

(1) Den 28 november 2013 införde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) en preliminär antidumpningstull på import av solfångarglas från Folkrepubliken Kina genom förordning (EU) nr 1205/2013 (nedan kallad *förordningen om preliminär tull*) ([2]).

(2) Förfarandet inleddes den 28 februari 2013 till följd av ett klagomål som hade ingetts av företrädare för tillverkare som svarar för mer än 25 % av unionens sammanlagda tillverkning av solfångarglas ([3]).

(3) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden 1 januari 2012–31 december 2012 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller i tabeller *UP*). Undersökningen av de tendenser som är av betydelse för fastställandet av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2009 och fram till slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

2. Efterföljande förfarande

(4) Efter det att de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att införa en preliminär antidumpningstull hade meddelats (nedan kallat *det preliminära meddelandet av uppgifter*), lämnade flera berörda parter skriftliga synpunkter på de preliminära resultaten. De parter som begärde att bli hörda gavs möjlighet till detta.

(5) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som bedömdes vara nödvändiga för de slutgiltiga undersökningsresultaten. De berörda parternas muntliga och skriftliga synpunkter beaktades, och de preliminära undersökningsresultaten ändrades där så var lämpligt i enlighet med dessa.

(6) Därefter informerade kommissionen alla parter om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att införa en slutgiltig antidumpningstull på import av solfångarglas med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina*) och att slutgiltigt ta ut de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära tullen (nedan kallat *det slutliga meddelandet av uppgifter*). Alla parter beviljades en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutliga meddelandet av uppgifter.

([1]) EUT L 343, 22.12.2009, s. 51.
([2]) Kommissionens förordning (EU) nr 1205/2013 av den 26 november 2013 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av solfångarglas med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 316, 27.11.2013, s. 8).
([3]) Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av solfångarglas med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C 58, 28.2.2013, s. 6).

(7) Synpunkterna från de berörda parterna övervägdes och togs i beaktande där så var lämpligt.

3. **Stickprovsförfarande**

(8) En exporterande tillverkare hävdade att det totala antalet unionstillverkare inte tydligt angavs i skälen 7, 11 och 75 i förordningen om preliminär tull. Kommissionen bekräftar därför härmed att åtta unionstillverkare gav sig till känna och aktivt medverkade under undersökningsperioden. I alla fall utom ett hade unionstillverkarnas identitet hållits hemlig. I sitt svar på det allmänna meddelandet av uppgifter nämnde klaganden tre unionstillverkare som upphört med sin verksamhet (Guardian, AGC och Centrosolar Glass) och en fjärde som kraftigt minskat sin produktion (Saint Gobain).

(9) Eftersom inga andra synpunkter inkommit på de stickprov som gjorts avseende exporterande tillverkare i Kina och unionstillverkare, bekräftas de preliminära undersökningsresultaten i skälen 7–24 i förordningen om preliminär tull.

4. **Svar på frågeformuläret och kontrollbesök**

(10) Efter antagandet av förordningen om preliminär tull gjordes ett kontrollbesök hos ett annat samarbetsvilligt företag, nämligen Viessmann Faulquemont SAS i Frankrike.

5. **Processuella rättigheter**

(11) En exporterande tillverkare hävdade att det fanns brister i det preliminära meddelande av uppgifter som företaget mottagit, i synnerhet avseende beräkningen av dumpning, prisunderskridande och skademarginal. Utan tillfredsställande uppgifter ansåg sig den exporterande tillverkaren vara berövad den grundläggande rätt till försvar som garanteras genom förordning (EG) nr 1225/2009 (nedan kallad *grundförordningen*), WTO:s antidumpningsavtal och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

(12) Gällande beräkningen av dumpningsmarginalen hävdade den exporterande tillverkaren att det preliminära meddelandet av uppgifter inte innehållit några uppgifter om storleken på justeringen av kostnaden för beläggning och för flytglasprocessen (se skäl 64 i förordningen om preliminär tull) eller procentandelen för försäljnings- och administrationskostnader, allmänna kostnader och vinst.

(13) Detta påstående godtogs och kommissionen ställde ytterligare uppgifter till förfogande. Där exakta uppgifter av sekretesskäl inte kunde lämnas angavs i stället intervall.

(14) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade den exporterande tillverkaren att de uppgifter som meddelats alltjämt var otillräckliga, i synnerhet därför att det var oklart om justeringen för kostnaden för beläggning gjordes på grundval av kostnaden för enkelsidig eller dubbelsidig beläggning, eller båda delarna.

(15) Såsom förklaras i skäl 68 nedan framförde de berörda parterna inga belägg för att det finns någon konsekvent skillnad i produktionskostnaden mellan solfångarglas med enkelsidig respektive dubbelsidig beläggning. Kommissionen gjorde därför ingen åtskillnad mellan solfångarglas med enkelsidig respektive dubbelsidig beläggning när justeringens storlek beräknades.

(16) Beträffande skadan klagade samma exporterande tillverkare över att unionstillverkarnas försäljningspriser och målpriser för två av de totalt fem produkttyperna av sekretesskäl hade utelämnats eller angetts i form av intervall i det specifika meddelandet av uppgifter.

(17) Företaget hävdade också att den höga sekretessnivån i ärendet gör att bara en av de unionstillverkare som ingick i stickprovet är känd till namnet. Följaktligen ansåg företaget att även om informationen för vissa produkttyper gäller uppgifter från endast en eller två unionstillverkare skulle det omöjligt gå att identifiera dessa företag och därigenom skapa betydande konkurrensfördelar för den exporterande tillverkaren i förhållande till dess konkurrenter i unionen, vare sig enskilt eller som grupp.

(18) Enligt artikel 20 i grundförordningen är kommissionen mycket riktigt skyldig att efter införandet av provisoriska åtgärder lämna ut uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden som legat till grund för dessa. Men enligt artikel 19 i grundförordningen åligger det samtidigt kommissionen att behandla uppgifter konfidentiellt om de till sin natur är konfidentiella eller lämnas konfidentiellt.

(19) I detta specifika fall har unionstillverkarnas faktiska försäljningspriser och målpriser för två produkttyper antingen avlägsnats eller ersatts med intervall eftersom uppgifterna för den ena produkttypen kommer från endast en eller två unionstillverkare. I branschen är det dessutom allmänt känt att ingen annan unionstillverkare tillverkar just den

här produkttypen. Följaktligen betraktar kommissionen dessa uppgifter som konfidentiella till sin natur, eftersom deras utlämnande skulle medföra en klar konkurrensfördel för konkurrenter och/eller leda till väsentlig skada för det eller de företag som lämnat uppgifterna. Motsvarande uppgifter har även tagits bort för en annan produkttyp för att det inte ska gå att härleda siffrorna för den första produkttypen ur totalsiffrorna.

(20) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade företaget på nytt att uppgifterna om beräkningen av skademarginalen var otillräckliga och otillfredsställande. Företaget klagade särskilt över att det inte tydligt framgick hur man valt ut den andra produkttypen för vilken siffrorna har tagits bort. Kommissionen förtydligar att urvalet gjordes helt slumpmässigt.

(21) Som en lösning på de påstådda bristerna i meddelandet av uppgifter föreslog företaget att dess jurister kunde sammanträda med kommissionens tjänstemän för att i detalj diskutera hur dumpnings- och skademarginalerna hade beräknats, utan att ta med sig några konfidentiella dokument från mötet, eller att de kunde beredas åtkomst till ett datarum hos kommissionen för att där göra anteckningar.

(22) Kommissionen kunde inte tillmötesgå denna begäran. Företagets jurister skulle kunna kontrollera beräkningarna endast om exakta siffror lämnades ut för ett eller två företag. Detta var inte möjligt eftersom kommissionen måste behandla dessa uppgifter konfidentiellt i enlighet med artikel 19 i grundförordningen.

(23) Dessutom uppgav kommissionen uttryckligen i det slutliga meddelandet av uppgifter att när det gäller rätt till försvar – såsom tillgång till handlingar – kan företaget vända sig till förhörsombudet i enlighet med förhörsombudets bestämmelser ([1]). Företaget inkom dock inte med någon begäran om att förhörsombudet skulle ingripa inom tidsfristen för att lämna synpunkter på det slutliga meddelandet av uppgifter.

(24) Mot bakgrund av ovanstående avvisar kommissionen påståendet om möjlig kränkning av den berörda exporterande tillverkarens processuella rättigheter.

B. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

1. **Berörd produkt**

(25) Såsom anges i skäl 26 i förordningen om preliminär tull är den berörda produkten solfångarglas bestående av härdat kalk-sodaplanglas, med en järnhalt på mindre än 300 ppm, en soltransmittans på mer än 88 % (uppmätt med AM1,5-spektrum 300–2 500 nm), en värmebeständighet på upp till 250 °C (uppmätt enligt EN 12150), en termochockresistens på Δ 150 K (uppmätt enligt EN 12150) och med en mekanisk hållfasthet på minst 90 N/mm^2 (uppmätt enligt EN 1288–3) (nedan kallad *den berörda produkten* och allmänt kallad *solfångarglas*). Den berörda produkten klassificeras för närvarande enligt KN-nummer ex 7007 19 80.

2. **Invändningar gällande produktdefinitionen**

(26) En exporterande tillverkare hävdade efter det preliminära meddelandet av uppgifter att produktdefinitionen, till skillnad från vad som anges i skäl 32 i förordningen om preliminär tull, inte borde omfatta råglas för växthus som har alla de tekniska egenskaper för solfångarglas som anges i definitionen i skäl 26 i förordningen om preliminär tull. Enligt exportören har råglas för växthus för det första helt andra fysiska egenskaper än solfångarglas: i) Råglas för växthus har olika mått allt efter kundernas behov, medan solfångarglas bara tillverkas med vissa fasta mått. ii) Råglas för växthus kan, till skillnad från solfångarglas som används i solcellsmoduler, ha dubbelsidig beläggning. För det andra uppger exportören att råglas för växthus har andra användningsområden och inte kan användas i tillverkningen av vare sig solcellsmoduler eller termiska solfångare.

(27) Kommissionen avvisar detta påstående av följande skäl: För det första är det irrelevant om solfångarglas som används i växthus och solfångarglas som används i solcellsmoduler eller termiska solfångare har olika mått, eftersom måttkraven kan variera både för solcellsmoduler och för växthus. Att utesluta en produkt på sådana grunder skulle dessutom kunna leda till kringgående av antidumpningsåtgärder. För det andra har det råglas för växthus som säljs på marknaden inte alltid dubbelsidig beläggning, utan ibland enkelsidig eller ingen beläggning. Såsom förklaras i skäl 68 nedan används dessutom dubbelsidigt belagt glas även i solcellsmoduler och solfångare. Därför kan inte denna fysiska egenskap användas för att särskilja solfångarglas som används som råglas för växthus från annat solfångarglas. Slutligen kan det inte uteslutas att solfångarglas avsett för växthustillverkning används i tillverkningen av solcellsmoduler eller termiska solfångare.

([1]) Beslut 2012/199/EU av Europeiska kommissionens ordförande av den 29 februari 2012 om förhörsombudets funktioner och uppdrag i vissa handelsförfaranden (EUT L 107, 19.4.2012, s. 5).

(28) Efter meddelandet av uppgifter hävdade en importör att det faktum att solfångarglas som även kan användas som möbelglas inte undantas från tillämpningsområdet skapar en extra administrativ börda och medför dröjsmål för företag, i och med att företagen måste skicka testrapporter till unionens tullmyndigheter varje gång tullmyndigheterna ställer sig frågande till huruvida varor som importeras omfattas av åtgärderna.

(29) Kommissionen anser att dessa glastyper bör ingå i undersökningen, eftersom solfångarglas potentiellt kan användas som växthusglas och möbelglas. För att unionsindustrin ska kunna garanteras ett tillräckligt skydd mot den dumpade importens skadliga verkan bör man undvika kryphål som kan göra det möjligt att kringgå åtgärderna. Den positiva effekten av ett tillräckligt skydd väger tyngre än den negativa effekten av den eventuella administrativa bördan för den berörda importören.

(30) En annan exporterande tillverkare hävdade att flytglas borde uteslutas från produktdefinitionen eftersom det flytglas som företaget tillverkar används på byggmarknaden och växthusmarknaden. Företaget påstod även att flytglas inte används i tillverkning av solcellsmoduler. Mot bakgrund av de argument som kommissionen har anfört i skäl 33 i förordningen om preliminär tull bekräftar kommissionen dock att flytglas uppenbarligen uppfyller alla de tekniska kriterier på solfångarglas som anges i skäl 26 i den förordningen. Dessutom tillverkas flytglas både av unionsindustrin och av exporterande tillverkare, vilket bekräftas av offentligt tillgänglig information på internet ([1]). Detta påstående avvisas följaktligen.

3. **Slutsats**

(31) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande den berörda produkten och den likadana produkten, bekräftas slutsatserna i skälen 26–33 i förordningen om preliminär tull.

C. **DUMPNING**

1. **Marknadsekonomisk status**

(32) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter och det därpå följande slutliga meddelandet av uppgifter hävdade en exporterande tillverkare att kommissionen felaktigt avslagit företagets ansökan om marknadsekonomisk status. Samma påstående avseende besluten om marknadsekonomisk status hade framförts redan i det preliminära skedet och avvisades av kommissionen i skälen 43 och 47 i förordningen om preliminär tull.

(33) Den exporterande tillverkaren hävdade att de förmåner som erhålls genom systemet med förmånsbehandling i skattehänseende och bidrag inte utgör en betydande andel av företagets omsättning. I detta hänseende erinras det om att kommissionen bemötte både detta och andra argument redan i sin skrivelse till exportören av den 13 september 2013, i vilken kommissionen informerade den berörda parten om sitt beslut avseende ansökan om marknadsekonomisk status. Där betonades särskilt att denna förmåns karaktär gör att den absoluta förmån som erhållits under undersökningsperioden saknar relevans för bedömningen av om snedvridningen är ”betydande”. Denna invändning avvisas därför.

(34) Med beaktande av ovanstående bekräftas därför slutsatsen att alla ansökningar om marknadsekonomisk status bör avslås, i enlighet med vad som fastställs i skälen 34–47 i förordningen om preliminär tull.

2. **Normalvärde**

2.1 *Val av jämförbart land*

(35) Enligt förordningen om preliminär tull skulle Turkiet användas som lämpligt jämförbart land i enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen. En exporterande tillverkare hävdade att Turkiet inte är lämpligt att använda som jämförbart land för att konstruera normalvärdet, eftersom det bara finns en enda tillverkare av solfångarglas i Turkiet och praktiskt taget ingen import av solfångarglas till den turkiska marknaden. Den exporterande tillverkaren hävdade också att vinstmarginalen på den turkiska marknaden för solfångarglas var särskilt hög och därför gav ett onaturligt högt normalvärde. Samma exporterande tillverkare erinrade dessutom om att varken någon beläggningsteknik eller någon flytglasprocess användes i tillverkningen av solfångarglas i Turkiet. Därmed fanns viktiga uppgifter som krävs för att fastställa normalvärdet vilka inte kunde inhämtas från den turkiska inhemska marknaden för den likadana produkten. Den exporterande tillverkaren hävdade därför att normalvärdet i stället borde ha fastställts på grundval av unionspriserna.

(36) Kommissionen erinrar för det första om att det inte finns några betydande handelshinder för den likadana produkten i Turkiet. Därför går det inte att dra slutsatsen att den turkiska marknaden för solfångarglas är avskärmad från internationell handel. Marknaden är tvärtom öppen och priset på den likadana produkten på den inhemska marknaden sätts fritt med hänsyn till utbud och efterfrågan.

([1]) http://www.fsolar.de/cms/fileadmin/user_upload/Bilder/PVSEC_2013/Presse_Information_EU_PVSEC_2013_Paris_ENG.pdf

(37) När det gäller påståendet att vinsterna på den turkiska hemmamarknaden är särskilt höga understryker kommissionen, för det andra, att den inte noterade att vinstmarginalerna på marknaden för den likadana produkten i Turkiet under undersökningsperioden skulle vara orimliga jämfört med de vinstmarginaler som unionstillverkarna uppnådde under skadeundersökningsperioden.

(38) Att en viss produkttyp inte förekommer i ett tredjeland innebär för det tredje inte heller att det landet är olämpligt som jämförbart land. Tvärtom anges i artikel 2.3 i grundförordningen att om försäljning av vissa produkttyper inte förekommer i landet ska kommissionen konstruera ett normalvärde på grundval av produktionskostnaden i ursprungslandet jämte ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst. Kostnaden för beläggning och för flytglasprocessen baserades på kontrollerade uppgifter från unionsindustrin.

(39) Mot bakgrund av ovanstående avvisas påståendet om att Turkiet inte är ett lämpligt jämförbart land.

(40) Kommissionen kan inte heller godta argumentet att normalvärdet borde ha konstruerats på grundval av de priser som faktiskt betalats i unionen. Enligt artikel 2.7 a i grundförordningen får kommissionen bestämma normalvärdet utifrån priserna i unionen endast om det inte är möjligt att bestämma värdet på grundval av uppgifter från ett lämpligt jämförbart land. Eftersom det fanns ett lämpligt jämförbart land där en tillverkare var tillräckligt samarbetsvillig, var kommissionen skyldig att bestämma normalvärdet på grundval av uppgifter från det jämförbara landet och fick inte använda sig av priserna i unionen ([1]).

(41) Kommissionen bekräftar valet av Turkiet som jämförbart land i den mening som avses i artikel 2.7 i grundförordningen.

2.2 *Normalvärde*

(42) En exporterande tillverkare hävdade att kommissionen gjort fel när den fastställt normalvärdet endast utifrån den lönsamma försäljningen i det jämförbara landet och räknat med en hypotetisk vinstmarginal för den försäljning som inte var lönsam.

(43) Kommissionen bekräftar att den, såsom beskrivs i skälen 61 och 62 i förordningen om preliminär tull och i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen, för att fastställa normalvärdet hade kontrollerat att minst 80 % av försäljningen av alla typer av den likadana produkten på den turkiska hemmamarknaden var lönsam. Följaktligen beaktades all försäljning på den turkiska hemmamarknaden när normalvärdet fastställdes, oavsett om denna var lönsam eller inte. Detta påstående är således ogrundat och avvisas därför.

(44) Eftersom det inte har inkommit några andra synpunkter rörande fastställandet av normalvärdet bekräftas alla slutsatser i skälen 58–64 i förordningen om preliminär tull.

2.3 *Exportpris*

(45) Eftersom inga synpunkter har inkommit avseende exportpriser, bekräftas skäl 65 i förordningen om preliminär tull.

2.4 *Jämförelse*

(46) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter och det därpå följande slutliga meddelandet av uppgifter hävdade en exporterande tillverkare att kommissionen felaktigt justerat dess exportpris enligt artikel 2.10 i i grundförordningen. Exportören hävdade att tillverkaren och den närstående handlaren är del av samma ekonomiska enhet och att någon sådan justering därför inte får göras. Dessutom är justeringen enligt exportören i vilket fall som helst för stor, eftersom kommissionen baserade den på det faktiska pålägget, som inte fastställdes på grundval av armslängdsprincipen, utan i stället var ett resultat av ett avtal om internpriser. Om kommissionen alls skulle göra någon justering borde denna i stället ha grundats på en uppskattning av det pålägg på producentpriset som gjordes av en icke-närstående importör på armslängds avstånd.

(47) Undersökningen visade att den exporterande tillverkaren hade en egen fullt fungerande exportavdelning som förhandlade om försäljningsvillkor med kunder i unionen, lade produktionsorder, organiserade och hanterade frakten av slutprodukten till unionskunder samt skötte hanteringen av alla fraktdokument, hanterade tullklarering vid exporten och utarbetade försäljningsdokument. Det saknades mycket riktigt överlappning mellan exportavdelningen och den närstående handlaren. Den exporterade tillverkaren fakturerade dock handlaren, som i sin tur fakturerade kunden i unionen för det avtalsenliga priset. Den närstående handlaren tog emot betalningen, drog av ett pålägg och betalade den exporterande tillverkaren det resterande beloppet.

([1]) Mål 338/10 Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) mot Hauptzollamt Hamburg-Stadt.

(48) Kommissionen konstaterar därför att den närstående handlaren inte kan betraktas som en intern säljavdelning, även om de båda företagen skulle ses som delar av samma ekonomiska enhet, och att det därför är fullt befogat att göra en justering enligt artikel 2.10 i. Eftersom den justering som gjorts dessutom speglar det faktiska pålägg som tagits ut mellan de båda närstående företagen finns dessutom inget skäl att använda ett teoretiskt belopp i stället. Denna invändning avvisas därför.

(49) En exporterande tillverkare hävdade att dess produktionskapacitet var mycket större än unionsindustrins och att den därför hade en fördel i form av lägre kostnader för att producera den berörda produkten. Kommissionen borde därför ta hänsyn till den fördel som de lägre produktionskostnaderna påstods utgöra och göra den justering som behövdes.

(50) Kommissionen kan inte godta detta påstående. För det första pekar den exporterande tillverkaren inte på någon tillämplig rättslig bestämmelse som skulle kunna ligga till grund för en sådan justering. För det andra har det inte påvisats att lägre kostnader till följd av högre produktionskapacitet skulle påverka priserna eller prisjämförbarheten i den mening som avses i artikel 2.10 i grundförordningen. Faktum är att även om en skillnad i kostnaderna skulle kunna påvisas är det inte givet hur denna påverkar slutpriset, eller att den inte tas ut av skillnader mellan andra kostnader.

(51) Den påstådda fördel som den exporterande tillverkaren hänvisar till handlar dessutom om att produktionskostnaderna ska vara lägre än för unionsindustrin. I det sammanhanget erinras om att den exporterande tillverkaren inte beviljades marknadsekonomisk status och att företagets kostnader således aldrig kontrollerades. Kommissionen fastställde i enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen normalvärdet på grundval av det pris som faktiskt betalats och/eller kostnaderna för tillverkaren i det jämförbara landet, eftersom priser och kostnader i länder som inte är marknadsekonomier inte bestäms av marknadskrafterna och således per definition inte ger någon tillförlitlig bild av marknadspriser eller kostnader.

(52) En exporterande tillverkare i Kina hävdade att kommissionen borde justera exportpriset fritt fabrik för en av dess konkurrenter genom att minska det med en serviceavgift och en licensavgift som enligt uppgift betalas till en tredje part.

(53) Kommissionen avvisar detta påstående. För det första hänvisar den exporterande tillverkaren inte till någon tillämplig bestämmelse i grundförordningen som skulle kunna ligga till grund för en sådan justering. Även om detta krav skulle kunna anses omfattas av artikel 2.10 e i grundförordningen, som innehåller bestämmelser om justering för transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader, gäller denna bestämmelse inte serviceavgifter eller kostnader för licensavtal. Sådana kostnader är rörelsekostnader som en varuproducent normalt har för användningen av tekniklicenser från tredje part, oavsett om varorna exporteras eller säljs på hemmamarknaden. Dessa kostnader bör därför återspeglas i slutpriset både i exportförsäljningen och i försäljningen på hemmamarknaden. De kan således inte påverka jämförbarheten mellan exportpriset och normalvärdet. Följaktligen saknas grund för en justering enligt artikel 2.10 och kravet avvisas därför.

(54) För att garantera en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset togs, såsom anges i skälen 67 och 68 i förordningen om preliminär tull, vederbörlig hänsyn till olikheter som påverkade priserna och prisernas jämförbarhet genom en justering i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen.

(55) På grundval av detta gjordes företagsspecifika justeringar för transportkostnader, sjöfrakts- och försäkringskostnader, hanterings- och lastningskostnader samt därmed sammanhängande kostnader, exporttullar och provisioner när dessa visade sig påverka prisjämförbarheten. Efter införandet av provisoriska åtgärder noterade kommissionen dock ett skrivfel som gjort att uppgifter om justeringen för moms fallit bort. Detta har rättats i de beräkningar av dumpningen som återges i den aktuella tabellen i skäl 169 nedan.

(56) Två exporterande tillverkare hävdade att prisjämförelsen mellan exportpriset och normalvärdet var felaktig för en produkttyp. Detta påstående behandlas i skälen 67–68 nedan.

2.5 *Dumpningsmarginaler*

(57) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas härmed den metod för beräkning av dumpningsmarginalerna som anges i skälen 69–73 i förordningen om preliminär tull.

(58) En exporterande tillverkare hävdade att företaget i frågeformuläret i antidumpningsundersökningen av misstag hade lämnat felaktiga cif-värden (uppgift om kostnad, försäkring och frakt) för ett antal tillfällen då den berörda produkten sålts på export till EU. De cif-värden som redovisats var för låga, vilket gjorde att företagets dumpningsmarginal och skademarginal blivit större än de borde.

(59) Kommissionen utredde det påståendet grundligt. Efter att ha dubbelkontrollerat cif-priserna i de berörda transaktionerna med EU-importören samt kontrollerat uppgifterna på plats kunde kommissionen bekräfta att påståendet var riktigt. Påståendet godtogs därför.

(60) Med beaktande av de justeringar av normalvärde och exportpris som gjorts, och eftersom inga andra synpunkter har inkommit, fastställs de slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, till följande:

Företag	Dumpningsmarginal
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	83,1 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	78,4 %
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	90,1 %
Henan Yuhua New Material Co. Ltd	41,6 %
Andra samarbetsvilliga företag	84,7 %
Alla övriga företag	90,1 %

D. **SKADA**

1. **Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen**

(61) Inga synpunkter har inkommit avseende definitionen av unionsindustrin och unionstillverkningen. Kommissionen bekräftar därför slutsatserna i skälen 75–79 i förordningen om preliminär tull.

2. **Förbrukningen i unionen**

(62) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter har de siffror för försäljningsvolymen avseende unionstillverkarna i stickprovet som lämnats i klagomålet uppdaterats med uppgifter från de utvalda unionstillverkarna. Följaktligen har tabell 1 korrigerats (se nedan). Denna korrigering påverkar eller ogiltigförklarar inte trenden eller de slutsatser som dras av uppgifterna i förordningen om preliminär tull. Eftersom inga synpunkter inkommit på unionsförbrukningen, bekräftas således den trend för unionsförbrukningen som fastställs i skälen 80–82 i förordningen om preliminär tull.

Tabell 1

Förbrukningen i unionen (1 000 m^2)

	2009	2010	2011	UP
Unionens totala förbrukning	16 596	28 239	33 993	27 412
Index	*100*	*170*	*205*	*165*

Källa: Glass for Europe, klaganden och de uppgifter som unionstillverkare som ingick i urvalet lämnade i sina svar på frågeformuläret.

3. **Volym, pris och marknadsandel för den dumpade importen från det berörda landet**

(63) Mot bakgrund av korrigeringen av unionsindustrins försäljning (se skäl 62 ovan) måste även marknadsandelen för importen från det berörda landet korrigeras (se tabell 2). Denna korrigering påverkar inte trenden eller de slutsatser som dras av uppgifterna i förordningen om preliminär tull.

(64) Kommissionen bekräftar följaktligen slutsatserna i skälen 83–87 i förordningen om preliminär tull.

Tabell 2

Importvolym (1 000 m^2) och marknadsandel

	2009	2010	2011	UP
Marknadsandel	7,2 %	7,3 %	18,1 %	30,5 %
Index	*100*	*100*	*250*	*421*

Källa: Glass for Europe, klaganden och de uppgifter som unionstillverkare som ingick i urvalet lämnade i sina svar på frågeformuläret.

4. **Prisunderskridande**

(65) I skälen 88–89 i förordningen om preliminär tull anges hur prisunderskridandet under undersökningsperioden har fastställts. Det vägda genomsnittliga försäljningspriset per produkttyp som de utvalda unionstillverkarna tog ut av icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerat till nivån fritt fabrik, jämfördes med motsvarande vägda genomsnittliga importpriser per produkttyp från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i urvalet. Importen avsåg försäljning till den första oberoende kunden på unionsmarknaden, fastställd till cif-nivån, med justeringar uppåt, dvs. kostnader för tullklarering, tull, hantering och lastning. Dessa justeringar innebär en prisökning med 7–15 %, beroende på produktkontrollnummer.

(66) Prisjämförelsen gjordes för varje enskilt produkttypnummer för transaktioner i samma handelsled, efter justering av priserna i enlighet med skälet ovan och efter avräkning av rabatter och avdrag. Resultatet av jämförelsen, uttryckt i procent av omsättningen under undersökningsperioden för de unionstillverkare som ingick i urvalet, visade på en vägd genomsnittlig underskridandemarginal på 10,6–26,7 % av priserna för unionstillverkarna för den dumpade importen.

(67) Två exporterande tillverkare hävdade att prisjämförelsen är felaktig för en produkttyp. Framför allt borde solfångarglas med dubbelsidig beläggning enligt invändningen ha jämförts för sig, och inte tillsammans med solfångarglas som bara är belagt på ena sidan. Exportörerna hävdade att kostnaden för och priset på solfångarglas med dubbelsidig beläggning är mycket högre än för enkelsidigt belagt glas. Vidare hävdade de att solfångarglas med dubbelsidig beläggning ”normalt” har en mycket högre soltransmittans än solfångarglas med beläggning på en sida. En exporterande tillverkare hävdade avslutningsvis att dubbelsidigt belagt solfångarglas aldrig används i solcellsmoduler eftersom det är mycket dyrare än enkelsidigt belagt glas, medan soltransmittansen är densamma för båda typerna av solfångarglas om de används i solcellsmoduler. I termiska solfångare är dock den högre transmittans som uppnås med dubbelsidig beläggning enligt exportören av betydelse, eftersom den gör att utrustningen kan bli mycket effektivare.

(68) Kommissionen avvisar de exporterande tillverkarnas påståenden av följande skäl: För det första kom den exporterande tillverkaren bara med allmänna påståenden och framförde inga belägg för att det finns någon konsekvent skillnad i produktionskostnader beroende på om solfångarglas är enkelsidigt eller dubbelsidigt belagt. Unionsindustrin hävdade motsatsen och påstod att produktionskostnaden varierar beroende på vilken beläggningsteknik som används, och att det inte nödvändigtvis är dyrare att belägga glaset på båda sidor. För det andra är det riktigt att dubbelsidigt belagt glas kan ge högre soltransmittans än enkelsidigt belagt (den förstnämnda typen kan uppnå en soltransmittans på upp till 98 % och den senare upp till 95 %), liksom att denna tekniska egenskap bara är relevant i termiska solfångare, inte i solcellsmoduler. Till skillnad från vad den exporterande tillverkaren påstår säljs dock dubbelsidigt belagt solfångarglas även till tillverkare av solcellsmoduler, och dessa är till och med den viktigaste marknaden. Faktum är att unionsindustrins försäljning av dubbelsidigt belagt solfångarglas till solfångare var försumbar under undersökningsperioden (mindre än 1 % av den totala försäljningen av solfångarglas med dubbelsidig beläggning; hela den övriga försäljningen var avsedd för solcellsmoduler).

(69) När det gäller kostnaderna efter import togs två synpunkter emot efter det preliminära meddelandet av uppgifter. I den första synpunkten hävdade klaganden att justeringen av kostnaderna för tullklarering, tull, hantering och lastning borde vara betydligt mindre, nämligen 0,26 euro/m^2 för tullklarering, hantering och lastning samt 3 % tull, i stället för det värde på 0,40 euro/m^2 plus 3 % tull som hade använts.

(70) Den andra synpunkten kom från en exporterande tillverkare som invände mot att de uppgifter som meddelats inte hade brutits ned på en mer detaljerad nivå än det sammanlagda värdet 0,40 euro/m^2 för kostnaderna för hantering, tullklareringsavgifter och tillfällig lagring av importerade produkter på importstället. Samma exportör hävdade att kriterierna för att avgöra om en justering bedömdes vara skälig inte hade redovisats.

(71) De berörda justeringarna som gjorts av kommissionen grundar sig på kontrollerade uppgifter som tagits emot från importörer av solfångarglas tillverkat i Kina och speglar de faktiska vägda genomsnittliga kostnaderna för att importera den berörda produkten under undersökningsperioden. Klaganden tillhandahöll i stället en översikt över de standardavgifter som en oberoende fraktförare tar ut för import från Kina i standardcontainrar. Denna översikt är inget giltigt bevis på faktiska avgifter som tas ut av fraktförare för import av den berörda produkten under undersökningsperioden. Följaktligen avvisas den klagandes invändning.

(72) När det gäller den exporterande tillverkarens påstående kunde beloppet 0,40 euro/m^2 inte brytas ner ytterligare, eftersom det rör sig om ett vägt genomsnitt som beräknats på grundval av ett stort antal faktiska fakturor som utfärdats i olika hamnar i EU för import av kinesiskt solfångarglas under undersökningsperioden. De verkliga kostnaderna efter import varierar således beroende på ankomsthamn i EU, produkttyp, eventuell tillfällig lagring på importstället osv.

(73) Kommissionens justering för kostnaderna efter import i förordningen om preliminär tull anses för övrigt skälig, eftersom den grundar sig på kontrollerade faktiska fakturor för import av kinesiskt solfångarglas utställda till oberoende importörer.

(74) Eftersom inga andra synpunkter har inkommit på metoden för beräkning av prisunderskridandet, bekräftas den metod för prisjämförelse som anges i skälen 89–90 i förordningen om preliminär tull.

5. **Makroekonomiska indikatorer**

(75) Såsom anges i skäl 92 i förordningen om preliminär tull gjorde kommissionen för skadeanalysen åtskillnad mellan makroekonomiska och mikroekonomiska indikatorer. De makroekonomiska indikatorerna för skadeundersökningsperioden analyserades med utgångspunkt i uppgifter från unionsindustrin för alla unionstillverkare som gav sig till känna under undersökningen.

(76) En exporterande tillverkare hävdade att kommissionen inte har genomfört skadeanalysen i enlighet med artikel 3.2 och 3.5 i grundförordningen, eftersom skadeanalysen gjordes på grundval av två separata uppsättningar uppgifter som enligt exportören inte stämmer överens, nämligen de makro- och mikroekonomiska skadeindikatorerna. Exportören hävdar även att den påstådda inkonsekvens i analysen som grundar sig på de båda uppsättningarna uppgifter ger skäl att allvarligt ifrågasätta om beskrivningen av skadan som helhet är lämplig, rättvis och objektiv.

(77) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter upprepade samma företag detta påstående. Företaget hänvisade även till ett antal tidigare undersökningar där unionens institutioner skulle ha hanterat olika uppsättningar uppgifter på ett inkonsekvent sätt, ibland som makroekonomiska indikatorer och ibland som mikroekonomiska.

(78) Kommissionen kan inte godta detta påstående. Denna metod tillämpas i stickprovsförfaranden för att analysera situationen i unionsindustrin och tar hänsyn inte bara till de trender som framgår av stickprovet, utan också till trender i unionsindustrin som helhet. Samtliga faktorer som anges i artikel 3.5 i grundförordningen beaktades i analysen, och slutsatsen om skadan bygger på alla dessa. Följaktligen genomfördes skadeanalysen i enlighet med artikel 3.2 och 3.5 i grundförordningen.

(79) Eftersom inga andra synpunkter har inkommit bekräftar kommissionen skälen 90–94 i förordningen om preliminär tull.

(80) När det gäller de makroekonomiska indikatorer som kommissionen analyserar i skälen 95–103 i förordningen om preliminär tull, har unionstillverkarnas marknadsandel förändrats en aning (se tabell 5 nedan) till följd av korrigeringen av unionsindustrins försäljning (se skäl 62). Denna korrigering påverkar dock inte trenden eller de slutsatser som dras av uppgifterna i förordningen om preliminär tull. Kommissionen bekräftar följaktligen skälen 95–105 i förordningen om preliminär tull.

Tabell 5

Försäljningsvolym och marknadsandel

	2009	2010	2011	UP
Försäljningsvolym (1 000 m^2)	14 696	25 303	26 556	18 039
Index	*100*	*172*	*181*	*123*
Marknadsandel	88,6 %	89,6 %	78,1 %	65,8 %
Index	*100*	*101*	*88*	*74*

Källa: *Glass for Europe*, klaganden och de uppgifter som unionstillverkare som ingick i urvalet lämnade i sina svar på frågeformuläret.

6. **Mikroekonomiska indikatorer**

(81) Tillverkningskostnaden per enhet för unionstillverkarna i urvalet har ändrats efter det preliminära meddelandet av uppgifter. Följaktligen har några mindre ändringar gjorts i tabell 7 (se nedan). Denna korrigering påverkar eller ogiltigförklarar inte trenden eller de slutsatser som dras av uppgifterna i förordningen om preliminär tull. Eftersom inga andra synpunkter har inkommit bekräftar kommissionen därför skälen 106–123 i förordningen om preliminär tull.

Tabell 7

Genomsnittliga försäljningspriser i unionen

	2009	2010	2011	UP
Tillverkningskostnad per enhet (euro/m^2)	13,13	8,38	8,44	9,34

Källa: De uppgifter som unionstillverkare som ingick i urvalet lämnade i sina svar på frågeformuläret.

7. **Slutsats om skada**

(82) Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter bekräftar kommissionen slutsatserna i skälen 124–129 i förordningen om preliminär tull, dvs. att unionsindustrin led väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

E. **ORSAKSSAMBAND**

1. **Verkningar av den dumpade importen**

(83) I skälen 131–133 i förordningen om preliminär tull drar kommissionen slutsatsen att det finns ett orsakssamband mellan den väsentliga skada som unionsindustrin lidit och den dumpade importen från Kina. Denna slutsats har ifrågasatts av flera berörda parter, som hävdat att det inte finns något rimligt och konsekvent tidsmässigt samband mellan skadan och ökningen av importen från det berörda landet. De anför som skäl att importen från Kina ökade kraftigt mellan 2009 och 2011, och att det genomsnittliga priset på import från Kina var 4,96 euro/m^2 år 2011, en siffra som låg nära den för 2012 (4,38 euro/m^2).

(84) Slutsatsen att den skada som unionsindustrin lidit skulle ha orsakats av den kinesiska importen under 2012 strider därför enligt parterna i fråga mot kommissionens slutsats att den kinesiska importen inte hade någon som helst negativ inverkan året dessförinnan, i synnerhet inte på unionsindustrins vinstmarginal, trots att importpriset då låg på nästan samma nivå.

(85) Från skadeundersökningsperiodens början till utgången av undersökningsperioden ökade importen med totalt 596 %, och marknadsandelen med 321 %. Importpriserna sjönk med 27,2 % under skadeundersökningsperioden.

(86) Det är riktigt att unionsindustrins vinstmarginal bara var något lägre 2011 än 2010, trots att importen från Kina ökade kraftigt redan 2011. Men under 2011 ökade förbrukningen av solfångarglas i unionen kraftigt, nämligen med 20,4 % jämfört med året innan, medan importen från Kina ökade med 150 % under samma period. Under undersökningsperioden minskade förbrukningen med drygt 19 %, men den kinesiska importen ökade med mer än 35 % jämfört med 2011. Det visar att det finns ett tydligt tidsmässigt samband mellan den väsentliga skada som unionsindustrin lidit under undersökningsperioden och den kraftiga ökningen av dumpad import från Kina. Logiskt sett tar det också lite tid innan unionstillverkarna börjar märka av vissa av de negativa effekterna av ökningen av dumpad import (t.ex. förlust av kunder, ekonomiska förluster, minskad avkastning på investeringar och minskat kassaflöde m.m.). Detta påstående avvisas därför.

(87) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade samma parter att det tidsmässiga sambandet mellan den väsentliga skada som lidits och den dumpade importen från Kina inte kan bedömas för skadeundersökningsperioden från 2009 och fram till undersökningsperiodens slut som helhet, utan att man måste ta hänsyn till mellanliggande trender under denna period.

(88) Kommissionen analyserade även mellanliggande trender under skadeundersökningsperioden. Att unionsindustrin fortfarande var lönsam 2011 trots att importen från Kina ökade kraftigt redan det året påverkar inte slutsatsen att det fanns ett tidsmässigt samband mellan den skada unionsindustrin lidit under undersökningsperioden och den dumpade importen från Kina.

(89) Trots att förbrukningen minskade med drygt 19 % kunde de kinesiska exporterande tillverkarna under undersökningsperioden

— öka sin marknadsandel med 12,4 procentenheter jämfört med 2011, medan unionsindustrins andel minskade med 12,3 procentenheter,

— öka sin försäljning på unionsmarknaden med över 35 %, medan unionsindustrins försäljning minskade med 32 % och

— ytterligare sänka sina redan låga exportpriser med mer än 10 % och underskrida unionsindustrins priser med upp till 26,7 %, varigenom de bidrog till unionsindustrins förluster under undersökningsperioden.

(90) På grundval av ovanstående drar kommissionen slutsatsen att förekomsten av dumpad import och den betydande ökningen av marknadsandelen för dumpad import till priser som konstant underskred unionsindustrins har orsakat den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(91) Eftersom inga andra synpunkter har inkommit avseende verkningarna av den dumpade importen, bekräftar kommissionen skälen 131–133 i förordningen om preliminär tull.

2. **Verkningar av andra faktorer**

2.1 *Import från tredjeländer*

(92) Mot bakgrund av korrigeringen av siffrorna för unionsindustrins försäljning (se skäl 62 ovan) förändrades även marknadsandelen för importen från tredjeländer något (se tabell 11 nedan). Denna korrigering påverkar dock inte trenden eller de slutsatser som dras av uppgifterna i förordningen om preliminär tull.

(93) Eftersom inga andra synpunkter har inkommit bekräftar kommissionen skälen 134–137 i förordningen om preliminär tull.

Tabell 11

Import från tredjeländer (1 000 m^2)

Tredjeländer	2009	2010	2011	UP
Marknadsandel	4,2 %	3,1 %	3,8 %	3,7 %
Index	*100*	*74*	*90*	*88*

Källa: Glass for Europe, klaganden och unionstillverkarnas svar på frågeformulär.

2.2 *Unionsindustrins exportresultat*

(94) En part ifrågasatte kommissionens slutsats i skäl 139 i förordningen om preliminär tull att minskningen av exportförsäljning hos de unionstillverkare som ingick i urvalet under undersökningsperioden med största sannolikhet berodde på mycket låga priser på den kinesiska exporten till unionsindustrins största exportdestinationer (dvs. Förenta staterna och Kanada). Parten i fråga menade att denna slutsats saknar grund, eftersom import från Kina förekom även under 2011 och det således inte finns några skäl till att effekterna skulle komma först 2012. Parten i fråga ansåg i stället att den verkliga förklaringen till unionsindustrins låga exportförsäljning är att den inte var konkurrenskraftig och inte kunde bevara sin konkurrenskraft när priserna på världsmarknaden sjönk. Därför, hävdade parten, förvärrades skadan för unionsindustrin av att dess exportförsäljning minskade under undersökningsperioden.

(95) Exportförsäljningen för unionstillverkarna i urvalet utgjorde 20 % av deras totala försäljningsvolym 2009 (under inledningsfasen), 11 % under 2010 och endast 14 % under toppen 2011. Minskningen fortsatte under 2012 till 5 %.

(96) Kommissionen avvisar dessa påståenden av följande skäl: Unionsindustrins viktigaste marknad är och har alltid varit unionsmarknaden, som är en av världens största marknader, och inte tredjelandsmarknader. Att solfångarglas är förhållandevis tungt och bräckligt medför också extrakostnader när det transporteras långa sträckor (på grund av att glaset kan gå sönder eller korrodera). De uppgifter som kommissionen har erhållit genom svar på frågeformulär från de exporterande tillverkare som ingår i stickprovet visar att de kinesiska exportpriserna till unionsindustrins främsta exportmarknader verkligen var mycket låga och sjönk ännu mer under undersökningsperioden jämfört med 2011. Det visar att unionsindustrins försämrade export huvudsakligen är en följd av att Kinas exportpriser blivit allt lägre, också på tredjelandsmarknader såsom bekräftats genom undersökningen.

(97) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade samma part att undersökningen gällde unionsmarknaden och inte var inriktad på eventuell illojal prissättning på tredjelandsmarknader.

(98) Även om EU-institutionernas slutsatser skulle vara riktiga, hävdade parten i fråga att de innebar att den dumpade importen till unionen sågs som förklaring till skada som vållats av andra faktorer. Den berörda parten ansåg att den påstådda lågprisexporten eller subventionerade exporten från Kina till tredjeländer inte var detsamma som dumpad import till EU och att den därför borde betraktas som en annan faktor vars skadliga verkan inte kunde tillskrivas den dumpade importen.

(99) Kommissionen avvisar detta påstående. Den undersökte inte huruvida priserna på import från Kina till tredjeländer är dumpade eller subventionerade. Den konstaterade bara att dessa priser har sjunkit stadigt på senare år, vilket framgick av de exportpriser till tredjeländer som de exporterande tillverkarna i urvalet uppgett.

(100) På liknande sätt analyserade kommissionen nedgången för priserna på import från Kina till tredjeländer som en separat faktor, och denna tillskrevs inte den dumpade importen i unionen. Detta faktum användes bara som en möjlig förklaring till minskningen av unionsindustrins export till dess viktigaste tredjelandsmarknader, men i sammanhanget påpekades också att dessa marknader varken är eller någonsin har varit unionsindustrins viktigaste marknader. Även under 2010 och 2011, när unionsindustrin var på sin topp, gick mer än 85 % av dess försäljning till unionsmarknaden.

(101) Därför bekräftas slutsatsen i skäl 140 i förordningen om preliminär tull att de försämrade exportresultaten för unionstillverkarna i urvalet inte bryter orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

2.3 *Utvecklingen av förbrukning, kapacitet och kapacitetsutnyttjande*

(102) En part hävdade att den skada som unionsindustrin lidit berodde på att förbrukningen i unionen minskat. Enligt parten är detta det enda område där en nedgång inträffade för första gången 2012 och den faktor som därför rimligen kan ses som förklaring till skadan, medan importen från Kina började redan 2011 och priserna då låg på ungefär samma nivå som 2012. Efter det slutliga meddelandet av uppgifter upprepade samma part detta påstående.

(103) Det är riktigt att förbrukningen minskade 2012 jämfört med de föregående åren. Kommissionens analys omfattar emellertid tiden från skadeundersökningsperiodens början till utgången av undersökningsperioden, och under denna period ökade förbrukningen i unionen med totalt 65 %. Under skadeundersökningsperioden minskade unionsindustrins marknadsandel stadigt och i betydande utsträckning, nämligen med totalt 25,7 %, medan den kinesiska importens marknadsandel ökade med 321 %. Den kinesiska importen ökade med 596 % under skadeundersökningsperioden.

(104) Under undersökningsperioden låg förbrukningen i unionen dessutom fortfarande på en nivå som var jämförbar med 2010, vilket – så som framgår av tabell 10 i förordningen om preliminär tull – var det år då unionsindustrin noterade en skälig vinst. Därför kan inte minskningen av unionens förbrukning under undersökningsperioden i sig ha orsakat de förluster som unionsindustrin drabbades av under denna tid. Dessutom minskade unionsindustrins marknadsandel med 26,6 % mellan 2010 och 2012, medan den kinesiska importens marknadsandel ökade med 318 % under samma period. Slutligen, om den skada som unionsindustrin lidit hade berott på minskningen av förbrukningen under undersökningsperioden skulle denna minskning ha slagit även mot importen från Kina. Det är dock tydligt att så inte skedde. Tvärtom ökade den kinesiska importen kraftigt under undersökningsperioden sett till såväl volym som marknadsandel.

(105) Kommissionen avvisar följaktligen detta påstående och bekräftar slutsatserna i skälen 141–142 i förordningen om preliminär tull.

(106) När det gäller unionsindustrins produktionskapacitet, som visas i tabell 4 i förordningen om preliminär tull, anser kommissionen att denna tydligt ökade i linje med förbrukningen i unionen fram till 2011.

(107) Kommissionen fastställde även att det främsta skälet till att produktionskapaciteten ökade med 12,5 % mellan 2011 och slutet av undersökningsperioden var att ett nytt företag kom in på marknaden för solfångarglas. Alla de övriga företagens produktionskapacitet minskade i stället något under samma period.

(108) Kommissionen anser därför att trenden för kapacitetsutvecklingen i unionsindustrin som helhet följde utvecklingen för förbrukningen i unionen. Således anser kommissionen att unionsindustrins produktionskapacitet, som var hög redan vid skadeundersökningsperiodens början och förblev hög under hela undersökningsperioden, inte bryter orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

(109) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade flera parter att kommissionen inte tagit hänsyn till att den påstådda överkapaciteten var en viktig orsak till skadan. De hävdade att kapacitetsökningen under skadeundersökningsperioden inte var motiverad med hänsyn till förbrukningsökningen, och att det konstant stora glappet mellan unionsindustrins produktionskapacitet och förbrukningen inte var ekonomiskt hållbart. En part hävdade vidare att den skada som lidits delvis hade vållats av att en ny aktör trätt in på marknaden mellan 2011 och undersökningsperiodens slut, vilket hade skärpt konkurrensen på unionsmarknaden.

(110) Denna part hävdade även att den minskade förbrukningen i unionen och den ökade produktionskapaciteten i kombination med nedgången för exportförsäljningen hade lett till ett lågt kapacitetsutnyttjande. Det låga kapacitetsutnyttjandet hade orsakat höga fasta kostnader som, enligt parten i fråga, fått allvarliga konsekvenser för unionsindustrin för solfångarglas.

(111) Kommissionen noterar att kapacitetsnivån i unionsindustrin som helhet konstant har varit högre än unionens totala förbrukning under skadeundersökningsperioden. Detta hindrade dock inte unionstillverkarna i urvalet från att uppnå vinst under de två åren före undersökningsperioden, medan de däremot ådrog sig betydande förluster på 14,5 % endast under undersökningsperioden.

(112) Kapacitetsökningen för unionstillverkarna i urvalet var dessutom bara 4 % mellan 2010 och 2011 och 2,6 % mellan 2011 och undersökningsperioden, vilket tillsammans ger en måttlig ökning på 6,7 % mellan 2010 och undersökningsperioden.

(113) Skillnaden mellan förbrukningen och kapaciteten fanns således under hela skadeundersökningsperioden, och även om den var något högre under undersökningsperioden kan den inte förklara de mycket stora förluster som företagen i stickprovet gjorde under undersökningsperioden. Kommissionen avvisar därför påståendet att unionsindustrins kapacitetsnivå inte skulle vara ekonomiskt hållbar.

(114) När det gäller argumentet att den nya aktör som kom in på marknaden 2012 bidrog till den skada som unionsindustrin lidit, noterar kommissionen att den nya aktören förvisso hade en betydande produktionskapacitet, men att företagets produktion och försäljning endast uppgick till cirka 2 % av den totala försäljningen i EU under undersökningsperioden och således var mycket begränsad. Den nya aktören påverkade därför knappast alls utvecklingen för unionsindustrin som helhet, bortsett från att den kraftigt påverkade siffrorna för unionsindustrins kapacitet och kapacitetsutnyttjande. Faktum är att om man inte tar med siffrorna för den nya aktören minskade i själva verket unionstillverkarnas kapacitet mellan 2011 och 2012.

(115) I undersökningen bekräftades inte heller att fasta kostnader har någon betydande negativ inverkan på industrin för solfångarglas. I genomsnitt uppgick de fasta kostnaderna hos unionstillverkarna i urvalet till 25–35 % av de totala produktionskostnaderna under undersökningsperioden. Under de föregående åren, 2010 och 2011, var andelen fasta kostnader något lägre, men låg inom samma intervall. Det visar tydligt att den höga kapaciteten under undersökningsperioden helt klart påverkade produktionskostnaden, men att denna påverkan inte var betydande och inte kan förklara de stora förlusterna under undersökningsperioden, i synnerhet inte med hänsyn till de närmast föregående årens vinster. Kapacitetsutnyttjandet hos unionstillverkarna i urvalet sjönk dessutom jämfört med de föregående åren, men låg fortfarande på 65 % under undersökningsperioden.

(116) I sin analys har kommissionen slutligen också tagit hänsyn till att produktionsanläggningarna kan anpassas för att producera andra typer av glas, som inte omfattas av denna undersökning. Också det är ett skäl till att kommissionen avvisar den berörda partens påstående att den höga produktionskapaciteten inte är ekonomiskt hållbar.

(117) Mot bakgrund av ovanstående avvisar kommissionen partens invändningar och upprepar att utvecklingen för förbrukning, kapacitet och kapacitetsutnyttjande under skadeundersökningsperioden vare sig vid en enskild eller vid en kumulativ analys påvisas bryta orsakssambandet mellan den dumpade importen och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

2.4 *Tendenser för solcellsmoduler*

(118) Två parter hävdade att den skada som unionsindustrin lidit, och som delvis berodde på utvecklingen för förbrukningen av den berörda produkten, även kunde förklaras med den minskade förbrukningen av solcellsmoduler och förlusterna i den branschen i slutet av 2011 och början av 2012. Enligt dessa parter gjorde den nödvändiga eftersläpningen att solpaneltillverkarnas ekonomiska svårigheter började påverka marknaden för solfångarglas i slutet av 2011 och under 2012.

(119) Samma argument upprepades av en part efter det slutliga meddelandet av uppgifter.

(120) I skäl 143 i förordningen om preliminär tull konstaterade kommissionen att trenderna för solcellsmoduler mycket riktigt har en betydande effekt på förbrukningen av solfångarglas eftersom 80–85 % av solfångarglaset säljs till solmodultillverkare (kristallina solcellsmoduler och tunnfilmssolcellsmoduler). Såsom anges i skälen 143 och 144 i förordningen om preliminär tull ökade dock förbrukningen av solcellsmoduler stadigt under skadeundersökningsperioden, dvs. 2009–2012, och även om den minskade 2012 förblev förbrukningsnivån 221 % högre än 2009 och 44 % högre än 2010 ([1]). Dessutom fastställdes det att minskningarna av inmatningspriserna kring årsskiftet 2011/2012 inte hade brutit orsakssambandet mellan den dumpade importen av solcellsmoduler och den väsentliga skada som konstaterats ([2]), eftersom efterfrågan på solcellsmoduler förblev förhållandevis hög under perioden 2009–2012.

(121) Mot bakgrund av ovanstående konstaterar kommissionen att minskningen av förbrukningen av solcellsmoduler under 2012 inte i sig kan ses som en faktor som kan bryta det orsakssamband som fastställts mellan den dumpade importen av solfångarglas från Kina och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(122) Att efterfrågan på solcellsmoduler förblev relativt hög under perioden 2009–2012 och efterfrågan på solfångarglas ökade med 65 % under samma period gör på liknande sätt att den effekt som solcellsmodultillverkarnas försämrade ekonomiska situation hade på förbrukningen av solfångarglas vid årsskiftet 2011/2012 inte i sig kan ses som en faktor som kan bryta det fastställda orsakssambandet mellan den dumpade importen av solfångarglas från Kina och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(123) Eftersom inga andra synpunkter inkommit bekräftas slutsatserna i skäl 144 i förordningen om preliminär tull.

2.5 *Slutsats om orsakssamband*

(124) Mot bakgrund av ovanstående bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 130–133 i förordningen om preliminär tull att importen av den berörda produkten från landet i fråga dumpades och underskred unionsindustrins priser under undersökningsperioden. Det finns dessutom ett klart tidsmässigt samband mellan ökningen av den dumpade importen och försämringen av situationen för unionsindustrin. Den dumpade importen konkurrerade direkt med unionsindustrins produktion, vilket ledde till att unionsindustrin förlorade i lönsamhet och marknadsandelar under skadeundersökningsperioden. Andra möjliga orsaker till skada har analyserats ovan och ingen av dessa kunde vare sig vid en enskild eller vid en kumulativ analys påvisas bryta orsakssambandet mellan den dumpade importen från Kina och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(125) Det har inte lämnats några nya bevis som ger anledning att ändra den slutsatsen, och eftersom inga andra synpunkter på slutsatsen om orsakssambandet lämnats bekräftar kommissionen skälen 145 och 146 i förordningen om preliminär tull.

F. **UNIONENS INTRESSE**

1. **Unionsindustrins intresse**

(126) Eftersom inga synpunkter har inkommit avseende unionsindustrins intresse, bekräftar kommissionen skälen 148–151 i förordningen om preliminär tull.

2. **Icke-närstående importörers och handlares intresse**

(127) Eftersom inga synpunkter har inkommit avseende icke-närstående importörers och handlares intresse, bekräftar kommissionen skälen 152–154 i förordningen om preliminär tull.

([1]) Tabellerna 1-a och 1-b på s. 16 i kommissionens förordning (EU) nr 513/2013 av den 4 juni 2013 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina och om ändring av förordning (EU) nr 182/2013 om registrering av dessa importer med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 152, 5.6.2013, s. 5) (nedan kallad *förordningen om preliminär tull på solcellsmoduler*). Enligt avsnitt B i förordningen om preliminär tull på solcellsmoduler är den produkt som omfattas av förordningen solcellsmoduler av kristallint kisel eller paneler, celler och plattor av den typ som används i solcellsmoduler eller solcellspaneler av kristallint kisel. Solcellstunnfilmsmoduler omfattades inte av undersökningen och förbrukningen av dessa ingår följaktligen inte.

([2]) Slutsatserna i skälen 107–109 i förordningen om preliminär tull på solcellsmoduler bekräftades i skälen 245–265 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, 5.12.2013, s. 1).

3. **Råvaruleverantörernas intresse**

(128) Eftersom inga synpunkter har inkommit avseende råvaruleverantörernas intresse, bekräftar kommissionen skälen 155 i förordningen om preliminär tull.

4. **Användarnas intresse**

(129) En användare uppgav att den inte kommer att beröras av antidumpningsåtgärderna eftersom företaget i fråga inte har använt solfångarglas från Kina och inte heller har för avsikt att göra det.

(130) En exporterande tillverkare hävdade att införandet av en antidumpningstull på kinesiskt solfångarglas kanske kan gynna unionens solfångarglasindustri en aning, men att tullen får stor negativ inverkan på tillverkare av solcellsmoduler och termiska solfångare i unionsindustrin, eftersom dessa blir tvungna att betala mer för den berörda produkten. Detta skulle enligt den exporterande tillverkaren gå stick i stäv med unionens miljöskyddsmål, eftersom det skulle leda till högre priser på solcellsmoduler och termiska solfångare samt gynna den energikrävande solfångarglasindustrin.

(131) Såsom anges i skäl 157 i förordningen om preliminär tull kommer införandet av antidumpningstullarna att få endast marginell effekt (mindre än 1 %) på de totala kostnaderna för solcellsmoduler. Inga uppgifter inkom som gav anledning att ifrågasätta riktigheten i denna analys. Denna invändning avvisas därför.

(132) Eftersom inga andra synpunkter har inkommit avseende unionsindustrins intresse, bekräftar kommissionen skälen 155–159 i förordningen om preliminär tull.

5. **Konkurrensaspekter**

(133) Eftersom inga synpunkter har inkommit avseende de konkurrensaspekter som tas upp i skälen 160–163 i förordningen om preliminär tull bekräftar kommissionen skälen i fråga.

6. **Slutsats om unionens intresse**

(134) Inga synpunkter togs emot som skulle förändra analysen av unionens intresse i enlighet med förordningen om preliminär tull. Kommissionen bekräftar därför skäl 164 i förordningen om preliminär tull.

G. SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER

1. **Nivå för undanröjande av skada**

(135) Flera berörda parter ifrågasatte användningen av en målvinstmarginal på 8,3 % för unionsindustrin enligt skäl 167 i förordningen om preliminär tull och hävdade att nivån var orealistiskt hög. De ansåg att vinstmarginalen på 8,3 % 2010 var den högsta under skadeundersökningsperioden därför att 2010 var det bästa året för den globala solcellsindustrin. De hävdade också att det skulle ha varit omöjligt för unionsindustrin för solfångarglas att uppnå samma vinstmarginal 2012 även utan dumpning, eftersom den globala solcellsmodulsindustrin – inbegripet unionsindustrin för solcellsmoduler – gick in i en djup lågkonjunktur 2012.

(136) Kommissionen avvisar detta påstående. Kommissionens målvinstmarginal var den vinst som uppnåddes av unionstillverkarna i urvalet under 2010, när importen av den berörda produkten fortfarande var liten och därför ännu inte hade kunnat snedvrida de normala konkurrensförhållandena. Den vinstmarginal som användes för att bestämma nivån för undanröjande av skada svarar således mot en period då unionsindustrin rimligen kunde förvänta sig vinst under normala konkurrensförhållanden, som inte hade hunnit påverkas av den dumpade importen ([1]).

(137) Slutligen inföll toppen för solfångarglasindustrin inte 2010, så som parterna hävdade, utan 2011, då förbrukningen i unionen och unionsindustrins försäljningsvolymer var som störst.

(138) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter upprepade en part sin invändning mot den vinstmarginal som använts som målvinst. Parten i fråga ansåg att kommissionen borde ta hänsyn till alla andra faktorer som påverkade lönsamheten under undersökningsperioden och hävdade att en skälig målvinst inte kunde vara högre än 5 %.

(139) Kommissionen avvisar detta påstående av följande skäl: Den målvinst som använts bygger inte på en uppskattning utan på den vinst som faktiskt uppnåddes av unionstillverkarna innan konkurrensen snedvreds av den dumpade kinesiska importen. Kommissionen anser att denna vinst är skälig och har tagit hänsyn till att marknadssituationen

([1]) Se förstainstansrättens dom av den 17 december 2008 i mål T-462/04, HEG och Graphite India mot rådet, REG 2008, s. II-03685, punkterna 161–162.

inte väsentligt skilde sig från den under undersökningsperioden, om man bortser från effekterna av den dumpade importen från Kina. Partens påstående om att förbrukningen var mycket högre 2010 än 2012 är felaktigt. Så som anges i avsnitt E 2.3 ovan låg förbrukningen på ungefär samma nivå båda dessa år. Under 2010 höll unionsindustrin dessutom på att utöka sin kapacitet för att klara den förväntade starka efterfrågeökningen, och det påverkade dess vinst negativt det året. Den föreslagna målvinsten på 5 %, slutligen, är godtyckligt satt eftersom den inte grundar sig på några uppgifter eller faktiska beräkningar, och den avvisas därför.

(140) Klaganden hävdade å andra sidan att vinstmarginalen är för låg och att kommissionen borde höja den till 15 %, eftersom klagandens vinstmarginal 2010 uppgick till mer än 10 %. De lägre vinstmarginaler som andra EU-tillverkare i stickprovet verkar ha uppnått under 2010 är enligt klaganden inte representativa för de vinster som skäligen skulle kunna förväntas utan illojal handel vid import. Det är högst sannolikt att det finns särskilda förklaringar till varför dessa företag bara uppnådde en lägre vinstmarginal det året och varför de hörde till de första som led skada till följd av den dumpade importen, till exempel att de fört en kortsiktig prispolitik inriktad på att ta marknadsandelar eller att det finns andra faktorer med koppling till ledningsbeslut eller problem i dessa företag.

(141) Kommissionen godtar inte detta påstående. Så som förklaras ovan anser kommissionens att den genomsnittliga vinsten för hela unionsindustrin 2010 ger en riktig bild av den genomsnittliga vinsten under normala konkurrensförhållanden. Den slutsatsen påverkas inte av om vissa företag i unionsindustrin har tagit ledningsbeslut som gjort att deras vinstmarginaler blivit lägre eller högre än andras. Sådana skillnader är i själva verket kännetecknande för företag i en marknadsekonomi.

(142) Eftersom inga andra synpunkter har inkommit bekräftar kommissionen den metod som beskrivs i skälen 166–169 i förordningen om preliminär tull.

2. **Slutgiltiga åtgärder**

(143) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits i fråga om dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse, och i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen, bör slutgiltiga antidumpningstullar införas på import av den berörda produkten. Dessa tullar bör enligt regeln om lägsta tull fastställas till en nivå motsvarande skademarginalerna. I detta fall bör tullsatsen därför fastställas till en nivå som motsvarar de konstaterade skademarginalerna.

(144) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter hävdade klaganden att de provisoriska värdetullarna inte hade effekt. Klaganden begärde därför att kommissionen skulle införa slutgiltiga åtgärder i form av ett minimiimportpris. Klaganden hävdade att sådana åtgärder skulle vara mer verkningsfulla, i synnerhet om man fastställde två olika minimiimportpriser för solfångarglas med respektive utan beläggning. Klaganden anförde följande skäl:

(145) För det första hävdade klaganden att de exporterande tillverkarna efter undersökningsperioden har sålt belagt glas till EU-marknaden för samma pris som de tog för solfångarglas utan beläggning under undersökningsperioden. Klaganden hävdade även att produktionskostnaderna är högre för belagt glas och att detta därför normalt säljs till 20–25 % högre pris än obelagt glas.

(146) För det andra hävdade klaganden att efterfrågan i unionen efter undersökningsperioden förskjutits mot belagt solfångarglas, och att användarna har köpt en högre andel glas med beläggning i stället för utan. Följaktligen stod belagt solfångarglas för nästan hela importen från Kina till EU under andra hälften av 2013, medan situationen under undersökningsperioden var den omvända.

(147) Antidumpningsåtgärder kan mycket riktigt anta olika former. Kommissionen har stor frihet när det gäller att välja åtgärdernas form, men ändamålet förblir att neutralisera effekterna av den skadevållande dumpningen.

(148) Undersökningen bekräftade att det finns en betydande skillnad i såväl produktionskostnad som pris mellan solfångarglas med respektive utan beläggning på grund av skillnaderna mellan de båda produkternas tekniska egenskaper. Beroende på vilken teknik som används kan solfångarglas vara enkelsidigt eller dubbelsidigt belagt, och ytbeläggningen förbättrar transmittansen och kan även ha självrengörande, smutsavvisande eller härdande egenskaper. Obelagt solfångarglas av hög kvalitet kan uppnå en soltransmittans på upp till 92 %. Med beläggning kan reflektionen minskas med cirka 3 % (per sida). Transmittansen kan således öka till högst 95 % om solfångarglaset har enkelsidig beläggning och till högst 98 % om båda sidor är belagda.

(149) Under undersökningsperioden var endast 19 % av det solfångarglas som importerades till EU från Kina belagt, medan 81 % var obelagt. Skillnaden i både pris och produktionskostnad mellan solfångarglas utan respektive med beläggning under undersökningsperioden var cirka 30 %.

(150) Kommissionen anser dock att den bevisning som framlagts av klaganden inte är tillräckligt väl underbyggd. Kommissionen har inte heller tillräcklig bevisning eller tillräckliga uppgifter från någon annan källa som gör det möjligt att dra slutsatsen att efterfrågan har förskjutits från solfångarglas utan till solfångarglas med beläggning sedan de provisoriska antidumpningsåtgärderna infördes och att priset på i synnerhet belagt glas har sjunkit kraftigt, så som klaganden påstår.

(151) Därför kan kommissionen inte godta detta påstående, utan anser att det är lämpligt att införa värdetullar i stället för minimiimportpris. Mot bakgrund av de aspekter som berörts ovan ska dock två olika Taric-nummer skapas: ett för belagt solfångarglas och ett för solfångarglas utan beläggning. På så vis kan kommissionen noga följa utvecklingen på marknaden och så småningom besluta om ytterligare åtgärder behövs.

(152) Kommissionen erinrar även om att den tidigare har använt minimiimportpriser under vissa omständigheter, i synnerhet i följande situationer:

— När exportpriset för en viss produkttyp är särskilt högt, så att ingen dumpning förekommer för den produkttypen ([1]).

— När hänsyn till unionstillverkarnas marknadsställning och marknadsandel gjort det nödvändigt att, av skäl som rör unionens intresse, se till att importpriserna inte överskrider en viss nivå ([2]).

(153) Minimiimportpriser har för övrigt främst använts för homogena produkter, och inte där det finns en mängd olika varianter och produkttyper så som för solfångarglas.

(154) Även av dessa skäl anser kommissionen att det inte är lämpligt med minimiimportpriser i det aktuella ärendet.

(155) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter upprepade klaganden sin begäran om införande av minimiimportpris och lämnade följande kommentarer till skälen 152–156 ovan:

(156) Klaganden påstår för det första att kommissionen i skälen inte tar upp överväganden av hur verkningsfulla åtgärderna är för att undanröja dumpningens och subventioneringens skadliga verkan, en aspekt som också är ett giltigt skäl för att tillämpa minimiimportpriser.

(157) För det andra ska kommissionen inte ha förklarat varför dessa överväganden är relevanta i det aktuella ärendet och hur de kan väga tyngre än unionsindustrins intresse.

(158) För det tredje hävdar klaganden att den berörda produkten är tillräckligt homogen för att det ska vara praktiskt genomförbart att administrera ett minimiimportpris, eftersom de båda produkttyperna har tydliga särskiljande egenskaper som medger lämplig prisdifferentiering och enkel administration och övervakning, i synnerhet som i stort sett allt solfångarglas som importeras i dagsläget är belagt.

(159) När det gäller det första påståendet tycks det som om efterfrågan mycket riktigt har förskjutits från obelagt till belagt solfångarglas. Men eftersom ingen ytterligare bevisning lades fram kan inte kommissionen dra slutsatsen att priserna på framför allt belagt solfångarglas har sjunkit kraftigt. Kommissionen har således inga skäl att ändra sin tidigare slutsats att värdetullar är ett lämpligare sätt att undanröja dumpningens och subventioneringens skadliga verkan.

(160) När det gäller den andra synpunkten var syftet med skälen i fråga att visa att kommissionen inte anser det lämpligt att införa ett minimiimportpris i det här fallet, såvida inte klaganden kunde underbygga sina påståenden bättre. Eftersom så inte skett anser inte kommissionen att det är nödvändigt med någon vidare analys av hur ett eventuellt minimiimportpris skulle gynna unionsindustrins intresse.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 119/97 av den 20 januari 1997 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar på import av vissa ringpärmsmekanismer med ursprung i Malaysia och Folkrepubliken Kina och om slutgiltigt uttag av de preliminära tullarna (EGT L 22, 24.1.1997, s. 1), skäl 70.

([2]) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 457/2011 av den 10 maj 2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av melamin med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 124, 13.5.2011, s. 2), skäl 76.

(161) När det gäller den tredje synpunkten har klaganden inte ifrågasatt de olika produkttyper som kommissionen definierade i undersökningen och inte heller påvisat att ingen prisskillnad finns. Att olika minimiimportpriser förutses i de exporterande tillverkarnas erbjudande om ett åtagande tyder också på att dessa prisskillnader är verkliga. Det påståendet avvisas därför. Även om kommissionen skulle godta påståendet att den berörda produkten är ganska homogen, saknar detta relevans eftersom kommissionen avvisar begäran om ett minimiimportpris också av de två skäl som anges ovan. Kommissionen erinrar dessutom om att den endast i undantagsfall får ta hänsyn till information som gäller perioden närmast efter undersökningsperioden (se artikel 6.1 i grundförordningen). De klagande har inte påvisat att den här situationen är ett sådant undantag eller att det inte skulle räcka med andra lösningar som står till buds, till exempel övervakning genom att skapa ett nytt Taric-nummer.

(162) Sammanfattningsvis avvisar kommissionen härmed dessa påståenden.

(163) Efter det definitiva meddelandet av uppgifter begärde även flera solmodultillverkare ett minimiimportpris. De var framför allt bekymrade över följande:

— Efter undersökningsperioden minskade produktionskapaciteten för solfångarglas kraftigt och många unionstillverkare försvann från marknaden för gott. De tre unionstillverkare som finns kvar på marknaden kan inte längre tillgodose mer än 50 % av efterfrågan i Europa. Således måste solmodultillverkare vända sig till kinesiska leverantörer för att kunna täcka sina behov. En användare hävdade att man skulle bli tvungen att förlita sig på leveranser från endast en eller två unionstillverkare som kunde tillgodose produktspecifikationens tekniska krav.

— Tullar med den utformning som föreslagits skulle öka produktkostnaden för solcellsmoduler betydligt (med omkring 3 cent per watt, vilket påstås vara 5 % av det minimiimportpris som fastställts för solpaneler).

— Minimiimportpriset bör utformas så att det inte medför högre kostnader på solcellsmoduler i EU.

(164) När det gäller det första argumentet har kommissionen ingen anledning att tro att de unionstillverkare som har minskat eller tillfälligt upphört med sin produktion inte skulle återuppta verksamheten med full kapacitet om priserna på import åter blev rättvisa. Så som anges i skälen 106–112 ovan har unionsindustrin tillräcklig kapacitet för att tillgodose unionens hela efterfrågan. Detta påstående avvisas därför. Kommissionen avvisar också en användares argument att man skulle bli tvungen att förlita sig på leveranser från endast en eller två unionstillverkare. I själva verket skulle de kinesiska exporterade tillverkarna fortfarande kunna leverera till unionsmarknaden. Antidumpningsåtgärderna bör, oavsett form, säkerställa att import sker till rättvisa priser, och de är inte avsedda att avbryta importen från Kina helt och hållet.

(165) När det gäller det andra argumentet lämnade användarna ingen bevisning för sitt påstående. Kommissionen fastställde tvärtom i skäl 157 i förordningen om preliminär tull att eventuella antidumpningstullars inverkan på de totala kostnaderna för de solcellsmoduler som tillverkas av de företag som samarbetade i undersökningen skulle bli mindre än 1 %. Denna invändning avvisas således.

(166) Det finns således inget behov av att ta ställning till solmodultillverkarnas tredje synpunkt.

(167) En antisubventionsundersökning genomfördes parallellt med antidumpningsundersökningen. Mot bakgrund av tillämpningen av regeln om lägsta tull och det faktum att de slutgiltiga subventionsmarginalerna är lägre än nivån för undanröjande av skada, bör kommissionen införa en slutgiltig utjämningstull som är lika hög som de slutgiltiga subventionsmarginaler som konstaterats och därefter införa en slutgiltig antidumpningstull upp till den relevanta nivån för undanröjande av skada. Mot bakgrund av ovanstående fastställs nivån på tullarna till följande:

Företag	Subventionsmarginal	Dumpningsmarginal	Nivå för undanröjande av skada	Utjämningstull	Antidumpningstull
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	3,2 %	83,1 %	39,3 %	3,2 %	36,1 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	17,1 %	78,4 %	26,2 %	17,1 %	9,1 %

Företag	Subventionsmarginal	Dumpningsmarginal	Nivå för undanröjande av skada	Utjämningstull	Antidumpningstull
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	12,8 %	90,1 %	42,1 %	12,8 %	29,3 %
Henan Yuhua New Material Co. Ltd	16,7 %	41,6 %	17,1 %	16,7 %	0,4 %
Andra samarbetsvilliga företag	12,4 %	84,7 %	36,5 %	12,4 %	24,1 %
Alla övriga företag	17,1 %	90,1 %	42,1 %	17,1 %	25,0 %

(168) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av den här undersökningen. De avspeglar alltså den situation för företagen som konstaterades föreligga enligt undersökningen. Tullsatserna (i motsats till den landsomfattande tull som gäller ”alla övriga företag”) är således endast tillämpliga på import av produkter som har sitt ursprung i de berörda länderna och har tillverkats av företagen, och följaktligen av de specifika rättsliga enheter som anges. Den importerade berörda produkt som tillverkats av ett annat företag som inte specifikt omnämns i artikeldelen av denna förordning, däribland enheter som är närstående till dem som specifikt omnämns, bör inte kunna dra nytta av dessa tullsatser utan bör omfattas av den tullsats som gäller ”alla övriga företag”. Till följd av att de exporterande tillverkarna visade stor samarbetsvilja (över 80 %, se skäl 15 i förordningen om preliminär tull) grundas denna tullsats på den högsta individuella skademarginal som fastställts för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet. Den tull som tillämpas på ”andra samarbetsvilliga företag” grundas på det vägda genomsnittet för exportörerna i urvalet och gäller alla samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet (förutom Henan Yuhua som är föremål för en individuellt fastställd tull efter sin ansökan om individuell undersökning (se skäl 48 i förordningen om preliminär tull)).

(169) Eventuella ansökningar om tillämpning av dessa individuella företagsspecifika antidumpningstullar (t.ex. till följd av en ändring av företagets namn eller inrättande av nya tillverknings- eller försäljningsenheter) bör utan dröjsmål sändas till kommissionen ([1]) tillsammans med alla relevanta uppgifter, särskilt beträffande ändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning och exportförsäljning som hänger samman med exempelvis namnändringen eller ändringen av tillverknings- eller försäljningsenheterna. Förordningen kan därefter vid behov ändras i enlighet med detta genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatser.

3. **Åtaganden**

(170) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter erbjöd de tre exporterande tillverkarna i urvalet och Henan Yuhua prisåtaganden i enlighet med artikel 8.1 i grundförordningen. De tänker sig olika minimiimportpriser för olika produkttypsgrupper.

(171) Kommissionen noterar att alla företagen föreslår minimiimportpriser som är mycket lägre än de icke-skadevållande priser som fastställdes under undersökningen. Följaktligen anser kommissionen att dessa priser inte är tillräckliga för att undanröja skadan, så som föreskrivs i artikel 8.1 i grundförordningen.

(172) Även om åtagandena vore tillräckliga för att undanröja skadan föreslår företagen i urvalet dessutom att priset bara ska justeras på belagt solfångarglas och att detta ska göras kvartalsvis på grundval av prisutvecklingen på marknaden för solcellsmoduler. Kommissionen kan inte godta denna indexeringsmodell av följande skäl:

(173) För det första bör priserna på alla produkttyper justeras regelbundet; annars kan det snart uppstå ett konstlat glapp mellan priserna på belagt respektive obelagt solfångarglas. För det andra anser inte kommissionen att det är lämpligt att justera priserna på solfångarglas på grundval av slutanvändarnas priser (dvs. priserna på solcellsmoduler). Det kan leda till en obefogad press på solfångarglasindustrins vinstmarginaler, exempelvis om priserna på solcellsmoduler sjunker på grund av prisnedgångar för andra komponenter.

([1]) Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, 1049 Bryssel, Belgien.

(174) I allmänhet anser kommissionen att det är lämpligt att indexera minimiimportpriser efter prisutvecklingen på råvaror. I det här specifika fallet fanns dock ingen råvara som stod för en betydande andel av den totala tillverkningskostnaden.

(175) Kommissionen fastställde även att priserna på solfångarglas uppvisade betydande fluktuation i Kina och Turkiet under undersökningsperioden.

(176) Dessutom finns en stor risk för korsvis kompensation eftersom vissa av företagen i fråga säljer såväl den berörda produkten som andra produkter till samma kunder. Slutligen tycks de minimiimportpriser som de exporterande tillverkarna i urvalet föreslagit inte omfatta alla produkttyper som de tillverkar. Dessa faktorer gör det svårt att tillämpa åtagandena på ett ändamålsenligt sätt och svårt att övervaka tillämpningen.

(177) Mot bakgrund av skälen ovan avvisar kommissionen följaktligen prisåtagandena.

4. **Slutgiltigt uttag av den preliminära tullen**

(178) Med hänsyn till de konstaterade dumpningsmarginalerna och nivån på den skada som vållats unionsindustrin bör de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära antidumpningstull som infördes genom förordningen om preliminär tull slutgiltigt tas ut. De belopp för vilka säkerhet ställts utöver den slutgiltiga antidumpningstullsatsen och den slutgiltiga utjämningstullsatsen bör frisläppas.

5. **Åtgärdernas verkställbarhet**

(179) Om marknadsförhållandena ändras avsevärt efter det att de slutliga åtgärderna införts, kan kommissionen på eget initiativ se över åtgärdernas utformning för att bedöma om de undanröjer skadan med avsedd verkan och om en ändring av åtgärdernas utformning är motiverad.

(180) För att i möjligaste mån förhindra att åtgärderna absorberas avser kommissionen att omedelbart inleda en översyn i enlighet med artikel 12.1 i grundförordningen, och kommissionen får göra importen till föremål för registrering enligt artikel 14.5 i grundförordningen om belägg för ett sådant beteende tillhandahålls. Enligt artikel 12.3 i grundförordningen får beloppet av den tull som införs höjas till upp till dubbla beloppet av den tull som ursprungligen infördes.

(181) Kommissionen kommer bland annat att förlita sig på de nationella tullmyndigheternas importövervakningsuppgifter och på uppgifter från medlemsstaterna i enlighet med artikel 14.6 i grundförordningen.

(182) Den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i grundförordningen lämnade inget yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs på import av solfångarglas bestående av härdat kalk-sodaplanglas, med en järnhalt på mindre än 300 ppm, en soltransmittans på mer än 88 % (uppmätt med AM1,5-spektrum 300–2 500 nm), en värmebeständighet på upp till 250 °C (uppmätt enligt EN 12150), en termochockresistens på Δ 150 K (uppmätt enligt EN 12150) och med en mekanisk hållfasthet på minst 90 N/mm^2 (uppmätt enligt EN 1288–3), som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7007 19 80 och har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina. Belagt solfångarglas (med enkelsidig eller dubbelsidig beläggning) ska klassificeras enligt Taric-nummer 7007 19 80 19 och obelagt solfångarglas ska klassificeras enligt Taric-nummer 7007 19 80 11.

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för de produkter som beskrivs i punkt 1 och som tillverkats av företagen i tabellen:

Företag	Antidumpningstull	Taric-tilläggsnummer
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	36,1 %	B943
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	9,1 %	B944
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	29,3 %	B945
Henan Yuhua New Material Co. Ltd	0,4 %	B946

Företag	Antidumpnings-tull	Taric-tilläggs-nummer
Andra samarbetsvilliga företag som förtecknas i bilaga I	24,1 %	
Alla övriga företag	25,0 %	B999

3. Tillämpningen av de individuella antidumpningstullsatserna för de företag som anges i punkt 2 ska ske på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig handelsfaktura som uppfyller kraven i bilaga II. Om ingen sådan faktura uppvisas, ska den tullsats som gäller för alla övriga företag tillämpas.

4. Om inte annat anges, ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära antidumpningstullar enligt kommissionens förordning (EU) nr 1205/2013 ([1]) ska tas ut slutgiltigt. De belopp för vilka säkerhet ställts utöver antidumpningstullsatsen i artikel 1.2 ovan och den utjämningstull som antogs genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 471/2014 ([2]) ska frisläppas.

Artikel 3

Om en ny exporterande tillverkare i Folkrepubliken Kina lämnar tillräcklig bevisning till kommissionen för att företaget

— inte exporterade den produkt som beskrivs i artikel 1.1 till unionen under undersökningsperioden (1 januari 2012–31 december 2012),

— inte är närstående någon av de exportörer eller tillverkare i Folkrepubliken Kina som omfattas av de åtgärder som införs genom denna förordning,

— faktiskt har exporterat den berörda produkten till unionen efter den undersökningsperiod som ligger till grund för åtgärderna, eller genom avtal har gjort ett oåterkalleligt åtagande att exportera en betydande kvantitet till unionen,

får artikel 1.2 ändras genom tillägg av den nya exporterande tillverkaren till de samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet och som således omfattas av den vägda genomsnittliga tullsatsen på 24,1 %.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 maj 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

([1]) Kommissionens förordning (EU) nr 1205/2013 av den 26 november 2013 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av solfångarglas med ursprung i Folkrepubliken Kina, EUT L 316, 27.11.2013, s. 8.

([2]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 471/2014 av den 13 maj 2014 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av solfångarglas med ursprung i Folkrepubliken Kina (se sidan 23 i detta nummer av EUT).

BILAGA I

Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingår i urvalet och som inte beviljats individuell undersökning

Namn	Taric-tilläggsnummer
Henan Ancai Hi-Tech Co., Ltd	B947
Henan Succeed Photovoltaic Materials Corporation	B948
Avic Sanxin Sol-Glass Co. Ltd; Avic (Hainan) Special Glass Material Co., Ltd	B949
Wuxi Haida Safety Glass Co., Ltd	B950
Dongguan CSG Solar Glass Co., Ltd	B951
Pilkington Solar Taicang, Limited	B952
Zibo Jinxing Glass Co., Ltd	B953
Novatech Glass Co., Ltd	B954

BILAGA II

Den giltiga handelsfaktura som avses i artikel 1.3 ska innehålla följande:

1. Tjänstemannens namn och befattning vid den enhet som har utfärdat fakturan.
2. Följande försäkran:

   ”Jag intygar härmed att de [area i m^2] solfångarglas som sålts på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av [företagets namn och adress] [Taric-tilläggsnummer] i Folkrepubliken Kina. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.”
3. Datum och underskrift av tjänstemannen vid den enhet som har utfärdat fakturan.